

Коледно чудо

Имало едно време едно момиче на име Лиза. Тя била на 11 години. Живеел в град Стокхолм. Това е голям град в южната част на Швеция.

Било в навечерието на Бъдни вечер. Родителите ѝ отишли в гората за елха, след това трябвало да купя украшения за нея и подаръци за всички.

Лиза останала вкъщи. Взела една книга. Щом прочела първите думи „Имало едно време“, тя попаднала във вълшебен коледен свят. Пред нея се открила неповторима гледка – хълмове и високи борове, отрупани със сняг, танцуващи снежинки, стада елени, подскачащи катерички...

Изведнъж се озовала пред работилницата на Дядо Коледа. Там била шейната с еленчетата, които потропвали нетърпеливо, готови да потеглят.

Вътре елфите правели различни играчки – самолети, кукли, камиончета, плюшени играчки какво ли още не.

Продължила да разглежда с любопитство интересната сграда, когато видяла Дядо Коледа. Той четял писмата на деца. Бил много съсредоточен и внимавал да не пропусне някое желание. Но като видял момичето, зарадвано му казал, да се приближи. Показал му едно кристално кълбо и казал, че то изпълнява желания. Но за да се случи това, човек трябва да бъде трудолюбив и много, много добър.

Развълнувана от срещата, Лиза го попитала как може да се върн обратно в Стокхолм. Казал ѝ, че както е дошла, така ще се върне.

Тя повтори думите „Имало едно време“ и се оказала у дома. Там били родителите ѝ, които с нетърпение я очаквали.

На другата сутрин, на Коледа, под елхата имало много подаръци. Но на този на Лиза пишело „С обич! Дядо Коледа“.

Това била кристалната топка на желанията. А дали ще ги изпълнява, това зависело само от Лиза.

На Коледа наистина стават чудеса!

Натали Панаретова 4 “б” клас